

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/20/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201319
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015201319.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. O. K., bytom U. I. č. XX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp.zn. 1N 666/11-KaZA zo dňa 25. augusta 2015, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/76/2015-12 zo dňa 30. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/76/2015-12 zo dňa 30. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 23Sp/76/2015-12 zo dňa 30. novembra 2015 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporcu sp.zn.: 1N 666/11-KaZA zo dňa 25.08.2015. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a súčasne ho zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok 35,- Eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím odporcu zo dňa 25.08.2015 bol navrhovateľovi odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie bolo v podstate odôvodnené tým, že navrhovateľ bol výzvou na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie zo dňa 24.07.2015 vyzvaný, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy predložil centru doklady: 1. informácie o stave právneho sporu oprávneného, 2. potvrdenie o výške čistého príjmu oprávneného v mesiacoch júl 2014 až jún 2015, 3. v prípade nadobudnutia majetku - informáciu a doklad o nadobudnutí majetku, 4. vyplnený a podpísaný formulár „prehodnotenie príjmovej a majetkovej situácii oprávnenej osoby“.

Zároveň bol navrhovateľ poučený, že ak centrum požadované doklady v stanovenej lehote nepredloží, centrum podľa § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z. rozhodol o odňatí poskytovania právnej pomoci. Výzva zo dňa 24.07.2015 spolu s poučením o následkoch bola oprávnenej osobe preukazateľne doručená do vlastných rúk dňa 31.07.2015. Dňa 14.08.2015 bol centru od oprávnenej osoby doručený mail, v ktorom centrum informuje o priebehu konania o určenie výživného na plnoleté dieťa. Doklady o príjme preukazujúce trvanie nároku na poskytnutie právnej pomoci centru neboli predložené. Lehota na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci uplynula dňa 15.08.2015. Vzhľadom k tomu, že oprávnená osoba (navrhovateľ) výzve nevyhovel, požadované doklady nepredložil, postupoval odporca v zmysle § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. a navrhovateľovi bol odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci. Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ opravný prostriedok zo dňa 24.09.2015, ktorý bol odporcovi doručený dňa 28.09.2015, v ktorom navrhovateľ uviedol, že právnu pomoc mu poskytuje určený advokát, alebo právnik centra, alebo určený mediátor, a to počnúc priznaním nároku na jej poskytovanie až do skončenia súdneho, resp. mimosúdneho konania v danej veci. Centrum právnej pomoci v Žiline postupovalo v rozpore s uvedením výkladom o poskytovaní právnej pomoci. Na pojednávaní dňa 30.11.2015 navrhovateľ k veci ďalej uviedol, že je toho názoru, že pokiaľ sa poskytne právna pomoc, má sa poskytnúť do konca sporu. Výzvu zo strany Centra právnej pomoci považoval za šikanu a zneužívanie právnej pomoci. Na základe dvoch súdnych sporov sa domohol, aby mu bola poskytnutá právna pomoc a v konečnom dôsledku keď mu táto pomoc bola poskytnutá, považuje terajší postup Centra právnej pomoci za svojvoľný, keď mu právna pomoc bola odňatá. Centrum právnej pomoci robí všetko preto, aby mu právna pomoc nebola poskytnutá. Požadované doklady nepredložil z toho dôvodu, že predpokladal, že dňa 31.08.2015 sa vec skončí a vec bude uzavretá. Ďalej potvrdil, že je pravdou, že bol zamestnaný do polovice marca 2015, ale aj vtedajší zamestnávateľ mu riadne mzdu nevyplácal. Okrem toho má veľa exekúcií, a keď nejaké peniaze zarobí, hneď idú po ňom exekútori. Pokiaľ ide o jeho adresu trvalého bydliska, ktorá bola na K., k tejto adrese uviedol, že na tejto adrese býval do konca roka 2014, teraz už býva na adrese I. XX, U.. Pokiaľ ide o poštové zásielky, tieto si vyberá z oboch adries. Aj v samotnom občianskom preukaze má uvedenú adresu U. I. XX. Navrhovateľ si nevedel vysvetliť, prečo Centrum právnej pomoci poskytovalo takým spôsobom, že mu odňalo právnu pomoc, keď podľa informácií advokáta bolo advokátovi za celé konanie zaplatené len 130,- Eur.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núde a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), citujúc právnu úpravu právnej normy § 7 ods. 4 v spojení s § 13 ods. 3 a s § 14 ods. 1 písm. e/ uvedeného zákona, v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej správny poriadok), postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov a dospel k záveru, že odporca v danej veci rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z..

Krajský súd konštatoval, že v danom prípade rozhodnutie odporcu sp.zn. 1N 666/11-KaZA zo dňa 26.06.2014 nadobudlo právoplatnosť dňom 04.07.2014 a odporca preto dôvodne v súlade s cit. ust. výzvou zo dňa 24.07.2015 preveroval dôvody poskytnutia právnej pomoci. Výzva zo dňa 24.07.2015 spolu s poučením o následkoch neuposlúchnutia výzvy bola navrhovateľovi doručená dňa 31.07.2015. Lehota na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci uplynula dňa 15.08.2015. Navrhovateľ v stanovenej lehote požadované doklady preukazujúce trvanie nároku na poskytnutie právnej pomoci nepredložil.

Podľa názoru krajského súdu skúmanie podmienok trvania nároku na poskytnutie právnej pomoci bolo v danom prípade v súlade so zákonom už aj z toho dôvodu, že aj sám navrhovateľ na pojednávaní dňa 30.11.2015 potvrdil, že do polovice marca 2015 bol zamestnaný.

V danom prípade krajský súd považoval za nesporné, že navrhovateľ nevyhovel výzve zo dňa 24.07.2015, v stanovenej lehote požadované doklady nepredložil, na dôsledky neuposlušnosti výzvy bol poučený, postup odporcu, keď navrhovateľovi odňal nárok na poskytnutie právnej pomoci bol v súlade s § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd na záver uviedol, že navrhovateľ mal k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vedenú adresu trvalého bydliska K. ul. XXXX, F.. Podľa vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní dňa 30.11.2015 na tejto adrese býval do konca roka 2014 a v súčasnom období býva na adrese I. XX U., z oboch adries však preberá zásielky, čo vyplýva aj z toho, že navrhovateľ si prevzal zásielky, na základe ktorých bol predvolaný na pojednávanie dňa 30.11.2015 z oboch adries, t.z. že aj z adresy K. XXXX, F. 1 (zásielka prevzatá dňa 20.11.2015) ako aj z adresy U. I. XX (zásielku prevzal dňa 13.11.2015). Napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 25.08.2015 sp.zn. 1N 666/11-KaZA bolo uložené na pošte dňa 27.08.2015. Podľa § 24 ods. 2 zákona o správnom konaní, ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Za posledný deň lehoty sa v danom prípade považuje deň 31.08.2015 (pondelok) od tohto dňa začala plynúť 15 dňová lehota na odvolanie, ktorá uplynula dňa 16.09.2015 (streda). Odvolanie odporcu bolo podané na poštu dňa 25.09.2015, t.z. že po uplynutí lehoty na odvolanie, a i v prípade, že by navrhovateľ bol úspešný v súvislosti s rozhodnutím o odňatí nároku na poskytnutie právnej pomoci zo dňa 25.08.2015, bol by tu dôvod na zastavenie konania pre oneskorené podanie odvolania.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný.

Krajský súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb.z., nakoľko je poplatníkom, keďže podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní bol neúspešný.

2.

Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici

č.k. 23Sp/76/2015-12 zo dňa 30. novembra 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v dôvodoch odvolania namietal, že rozhodnutie krajského súdu ako aj rozhodnutie odporcu vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že odvolanie proti rozhodnutiu CPM o zrušení právnej pomoci je plne v súlade s poučením, ktoré uvedené rozhodnutie 1 N 666/11 KaZA, teda je v súlade s jeho poučením, teda nemohlo ísť o neskoré podanie. Vyslovil názor, že ak si KS v BB myslí, že ide o neskoré podané odvolanie, tak ho CPP vo svojom poučení malo poučiť, kedy sa považuje za deň doručenia - vlastné doručenie - teda skutočne doručenie, alebo uloženie na pošte, čím ho uviedlo v omyl, s cieľom nemožnosť využiť jeho práva. Dôvodil, že ak poučenie v rozhodnutí nebolo, alebo bolo nesprávne, tak také rozhodnutie nemôže byť po právnej stránke správne a teda právoplatné.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že keďže právnu pomoc mu CPP poskytlo až po žalobe na KS v BB, pričom CPP ani v jednom prípade neposúdilo vec správne - zo 6 konaní mu bola priznaná v 3 prípadoch KS v BB následne i NS, medzičasom sa 2 skončili a v poslednom 1 N 666/11 KaZA, CPP hľadali iba zámienku ako mu ju odobrať, považujúc príčinu zrejme v zaujatosti voči jeho osobe, a zrejme na telefonicky pokyn OS v Čadci, aby mohli dokončiť podvod v konaní 10C 38/2011, ako to bolo v iných prípadoch - 5P 128/2002, 8C 59/2003, 8C 147/2005, 11P 31/2005, aby mohli všetky exekúcie dokončiť a tak zlikvidovať jeho osobnosť. Poukázal na svoju výpoveď na KS v BB vo vzťahu k jeho exekúciám.

Poukazom na www stránku centra právnej pomoci navrhovateľ tiež uviedol, že právnu pomoc mu poskytuje určený advokát alebo právnik centra (právnik centra nie je advokát) alebo určený mediátor, a to počnúc priznaním nároku na jej poskytovanie až do skončenia súdmi, resp. mimosúdneho konania v danej veci.

Žiadal, aby NS SR si pred rozhodnutím vyžiadal informáciu od CPP Bratislava ohľadne platieb nákladov akvokátovi, poukazom na to, že ak by mal finančné prostriedky, tak by sa nebránil zaplatiť náklady CPP, ktoré mu vznikli.

Záverom navrhovateľ uviedol, že CPP Žilina postupoval v rozpore s uvedeným výkladom poskytovania právnej ochrany a KS v BB aj po vysvetlení nesprávne právne posúdil vec, a taktiež nesprávne právne posúdil poučenie CPP v rozhodnutí 1 N 666/11 KaZA - lebo niektoré poučenia sa píše i na celú stranu.

3.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa sa stotožnil s vysloveným právnym názorom krajského súdu. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa navrhoval potvrdiť. Odporca uviedol, že navrhovateľ bol v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 327/2005 Z.z. vyzvaný na preukázanie skutočností preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, pričom bol poučený, že centrum mu nárok odníme, ak tejto výzve nevyhoví. Navrhovateľ výzve nevyhoviel, a preto mu nárok bol v súlade so zákonom odňatý.

4.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu sp.zn.: 1N 666/11-KaZA zo dňa 25. augusta 2015 potvrdil. Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - odporcu sp.zn.: 1N 666/11-KaZA zo dňa 25. augusta 2015, ktorým odporca navrhovateľovi odňal nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z..

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov odvolací súd ich ďalej neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a

vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Odvolací súd predovšetkým dáva do pozornosti navrhovateľa, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Navrhovateľ namietal nezákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj napadnutého rozhodnutia odporcu najmä z dôvodu, že napadnutým rozhodnutím odporcu mu bol odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci neprávom, pretože pokiaľ mu bolo priznané právo na poskytnutie právnej pomoci, toto právo má mať do ukončenia sporu, považujúc postup odporcu za „šikanu.“

Účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1).

Zákon č. 327/2005 Z.z. ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2).

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak

- a) oprávnená osoba neposkytuje centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť,
- b) sa v priebehu poskytovania právnej pomoci zistí, že oprávnená osoba sa nenachádza v materiálnej núdzi; ustanovenie § 6b tým nie je dotknuté,
- c) oprávnená osoba do troch mesiacov od vydania právoplatného rozhodnutia o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci neuzavrie s centrom alebo určeným advokátom dohodu, alebo s určeným mediátorom dohodu o začatí mediácie, alebo neudelí plnomocenstvo centru alebo určenému advokátovi a nejde o prípad preukázanej nečinnosti advokáta alebo jeho vzťahu k protistrane,
- d) vyjde najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov alebo
- e) oprávnená osoba nevyhoví výzve podľa § 13 ods. 3.

Podľa § 25 ods. 1 zákon č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, v znení neskorších predpisov).

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Senát odvolacieho súdu vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval náležite v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z., vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval dostatočne v súčinnosti s navrhovateľom, v odôvodnení rozhodnutia pri aplikácii ustanovenia § 14 ods. 1 písm. e/ zákona náležite odôvodnil svoju právnu úvahu, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za zákonné. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vo veci súladne so zákonom, keď rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom navrhovateľa podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Zákonodarca v právnej úprave zákona č. 327/2005 Z.z. zveril do právomoci Centra rozhodovať o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a súčasne oprávnenie dohľadu splnenia zákonných podmienok na poskytovanie právnej pomoci. V právnej norme § 14 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. zákonodarca ustanovuje povinnosť Centra rozhodnúť o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak nastanú podmienky zákonodarcom predpokladané v písmenách a/ až e/ právnej úpravy stanovenej v § 14 ods. 1 tohto zákona. V zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba nevyhoví výzve podľa § 13 ods. 3 (Oprávnená osoba je povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do ôsmich dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Vo výzve musí byť upozornená na následky podľa § 14 a 14a v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999,

Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR

č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. V právnej praxi preto môže v činnosti orgánov aplikujúcich právo dochádzať k situácii, že prameň práva, ktorý je vo formálnom súlade s ústavou nie je interpretovaný ústavne konformným spôsobom, pričom orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl.7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Vychádzajúc z uvedeného odporca v predmetnej veci správne posúdil splnenie podmienok odňatia nároku na poskytnutie právnej pomoci navrhovateľovi. Zo skutkových zistení v danej veci je zrejmé, že v danom prípade rozhodnutie odporcu

sp.zn. 1N 666/11-KaZA zo dňa 26.06.2014 nadobudlo právoplatnosť dňom 04.07.2014, a preto odporca dôvodne v súlade s ust. § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. výzvou zo dňa 24.07.2015 preveroval dôvody trvania poskytnutia právnej pomoci u navrhovateľa, s poučením o následkoch neuposlušnosti výzvy, ktorá bola navrhovateľovi doručená dňa 31.07.2015 a s určením lehoty na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, ktorá márne uplynula dňa 15.08.2015, pričom navrhovateľ v stanovenej lehote požadované doklady preukazujúce trvanie nároku na poskytnutie právnej pomoci odporcovi nepredložil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu skúmanie podmienok trvania nároku na poskytnutie právnej pomoci bolo v danom prípade v súlade so zákonom už aj z toho dôvodu, že aj sám navrhovateľ na pojednávaní dňa 30.11.2015 potvrdil, že do polovice marca 2015 bol zamestnaný.

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ skutkové zistenia v danom prípade nesporne preukázali, že navrhovateľ nevyhovel výzve zo dňa 24.07.2015 v stanovenej lehote a požadované doklady odporcovi nepredložil, pričom vo výzve na dôsledky neuposlušnosti výzvy bol poučený, odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že postup odporcu, keď navrhovateľovi odňal nárok na poskytnutie právnej pomoci bol v súlade s § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 327/2005 Z.z..

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že odvolanie proti rozhodnutiu CPM o zrušení právnej pomoci je plne v súlade s poučením, ktoré uvedené rozhodnutie 1 N 666/11 KaZA, teda je v súlade s jeho poučením, teda nemohlo ísť o neskoré podanie, namietajúc správnosť poučenia v rozhodnutí odporcu, odvolací súd vyhodnotil tvrdenie navrhovateľa ako právne bezvýznamné, pretože súd prvého stupňa na základe jeho opravného prostriedku preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia v merite, čím mu poskytol v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky ochranu práva na spravodlivý proces.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danej veci náležite postupoval a rozhodol v súlade s citovanou právnou úpravou, predmetu konania venoval náležitú pozornosť sledujúc účel zákonnej úpravy poskytovania právnej pomoci, z ktorých dôvodov námietky navrhovateľa nepovažoval za relevantné k vyhovneniu jeho odvolacieho návrhu.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.. Navrhovateľovi pre jeho neúspech v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.